EUROOPA KOHTU OTSUS (seitsmes koda)

14. juuli 2011 *

Kohtuasjas C-464/10,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Cour d'appel de Mons'i (Belgia) 17. septembri 2010. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 24. septembril 2010, menetluses

Belgia riik

versus

Pierre Henfling, Raphaël Davin ja Koenraad Tanghe, Tiercé Franco-Belge SA pankrotihaldurid,

EUROOPA KOHUS (seitsmes koda),

koosseisus: koja esimees D. Šváby, kohtunikud R. Silva de Lapuerta ja T. von Danwitz (ettekandja),

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

kohtujurist: Y. Bot,
kohtusekretär: ametnik K. Malacek,

arvestades kirjalikus menetluses ja 18. mai 2011. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

– Tiercé Franco-Belge SA pankrotihaldurid P. Henfling, R. Davin ja K. Tanghe, esindaja: advokaat O. Bertin,

– Belgia valitsus, esindajad: M. Jacobs, L. Van den Broeck ja J.-C. Halleux,

– Euroopa Komisjon esindajad: D. Recchia, B. Stromsky ja C. Soulay,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas

(EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23; edaspidi „kuues direktiiv") artikli 6 lõiget 4 ja artikli 13 B osa punkti f.

2 Taotlus on esitatud Belgia riigi ning Tiercé Franco-Belge SA (edaspidi „TFB") pankrotihaldurite P. Henflingi, R. Davini ja K. Tanghe vahelises kohtuvaidluses seoses selle liikmesriigi keeldumisega vabastada käibemaksust kihlveokontorite poolt TFB-le osutatud teenused.

Õiguslik raamistik

Liidu õigusnormid

3 Kuuenda direktiivi artikli 2 lõike 1 kohaselt maksustatakse käibemaksuga „kauba tarnimine või teenuste osutamine tasu eest riigi territooriumil maksukohustuslase poolt, kes sellena tegutseb".

4 Selle diektiivi artikli 5 lõike 1 ja lõike 4 punkti c kohaselt on kaubatarne „materiaalse vara omanikuna käsutamise õiguse üleminek" ja „kaupade üleandmine ostu või müügi korral komisjonitasu ette nägeva lepingu alusel."

5 Nimetatud direktiivi artikkel 6 sätestab:

„1. „Teenuste osutamine” on mis tahes tehing, mis ei ole kaubatarne artikli 5 tähenduses.

[...]

4. Kui enda nimel, kuid teise maksukohustuslase eest tegutsev maksukohustuslane osaleb teenuse osutamises, loetakse, et nimetatud teenuse on osutanud ja saanud tema ise.

[...]”

6 Kuuenda direktiivi artikkel 13 „Maksuvabastus riigi territooriumil” sätestab:

„ [...]

B. Muu maksuvabastus

Ilma et see piiraks ühenduse muude sätete kohaldamist, vabastavad liikmesriigid enda kehtestatud tingimustel, mille eesmärk on tagada maksuvabastuse nõuetekohane ja arusaadav kohaldamine ning ennetada võimalikku maksudest kõrvalehoidumist, maksustamise vältimist ja muid kuritarvitusi, maksust järgmised tegevusalad:

[...]

f) kihlveod, loteriid ja muud hasartmängud vastavalt iga liikmesriigi kehtestatud tingimustele ja piirangutele;

[...]"

Siseriiklikud õigusnormid

7 Käibemaksuseadustiku (Code de la taxe sur la valeur ajoutée) artikli 10 lõige 1 sätestab:

„Kaubatarne on vara omanikuna käsutamise õiguse üleminek.

See hõlmab eelkõige vara üleandmist omandajale või ülevõtjale omandiõiguse üleandmise kokkuleppe või vara jagamise kokkuleppe alusel."

8 Käibemaksuseadustiku artikli 13 lõiked 1 ja 2 sätestavad:

„1. Agenti peetakse ostjaks ja käsundiandja suhtes vahendaja kaudu ostetud asja müüjaks; agenti peetakse müüjaks ja oma käsundiandja suhtes vahendaja kaudu müüdud asja ostjaks.

2. Agendiks peetakse mitte üksned isikut, kes tegutseb iseenda või oma äriühingu nimel käsundiandja eest, vaid ka müügi vahendajat, kes mis tahes alusel saab müüjalt või väljastab ostjale arve, võlateate või muu sarnase enda nimel koostatud kirjaliku dokumendi."

9 Käibemaksuseadustiku artikli 18 lõige 1näeb ette:

„Teenuste osutamine on mis tahes tehing, mis ei ole kaubatarne käesoleva seadustiku tähenduses.

Teenuste osutamine on eeskätt sellise lepingu täitmine, mille ese on:

[...]

3. käsund;

[...]"

10 Käibemaksuseadustiku artikli 20 lõike 1 esimene lõik sätestab:

„[…] kui agent või vahendaja, kes tegutseb artikli 13 lõiks 2 sätestatud tingimustel, osaleb teenuse osutamises, loetakse, et nimetatud teenuse on osutanud ja saanud tema ise."

11 Käesoleva seadustiku artikli 44 lõike 3 punkti 13 alusel on käibemaksust vabastatud „kihlveod, loteriid ja muud hasartmängud vastavalt kuninga kehtestatud tingimustele ja piirangutele."

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

12 TFB, kelle pankrot kuulutati välja 27. oktoobril 2008, on Belgias käibemaksukohustuslasena registreeritud aktsiaselts, kelle tegevus kujutab endast kihlvedude sõlmimist eeskätt Belgias ja teistes riikides toimuvatel hobuste võiduajamistel.

13 Oma tegevusega seoses kasutab ta kogu Belgia Kuningriigi territooriumil asuvaid kohalikke esindusi, keda kutsutakse „tubakamüüjateks". Nende tubakamüüjate ülesanne on koguda hobuste võiduajamistel ja muudel spordiüritustel panuseid, kihlveod registreerida, väljastada panuste tegijatele kihlveosedelid või piletid ja võidud välja maksta.

14 Iga tubakamüüja on sõlminud TFB-ga lepingu, mida nimetatakse „agendilepinguks".

15 Selle lepingu kohaselt kuulub tubakamüüjatele üle antav maineväärtus TFB-le. TFB annab nende käsutusse vajaliku energiallikaga varustatud ruumid, võtab enda kanda ruumide kindlustuse ning tagab ärinimega sildi paigaldamise ja selle hoolduse.

16 Kõnealuses lepingus on ka sätestatud, et TFB annab tubakamüüjate käsutusse arvutiriistvara, kuhu tuleb registreerida kõik sõlmitud kihlveod ja väljamakstud võidud. TFB annab arvutiriistvara ja dokumendid tubakamüüjatele tasuta ja need jäävad tema ainuomandisse. Tubakamüüjad kohustuvad neile TFB poolt selliselt üle antud arvutiriistvara kasutama heaperemehelikult ja teatama viimasele igast riistvara toimimisel tekkinud probleemist, kusjuures selle parandamise ja hooldusega seotud kulud kannab TFB.

17 Lisaks on tubakamüüjad TFB-ga sõlmitud „agendilepingu" kohaselt kohustatud järgima kihlvedude sõlmimiseks ette nähtud eeskirju, eeskätt kihlvedude regsitreerimise, nende üle arve pidamise ja võitude väljamaksmise eeskirju. Nad on kohustatud tagama, et nende esindus tegutseb korrapäraselt ja on avatud vastavalt TFB tegevuse ja toodetega seotud sündmustele. Siiski on neil õigus vabalt otsustada selle üle, kuidas oma esinduse tööd korraldada ja võtta omal äranägemisel tööle töötajaid selleks, et võimalikult hästi oma kohustusi täita.

18 TFB annab tubakamüüjatele õiguse sõlmida kõiki kihlvedusid, mida TFB-l on nõuetekohaselt õigus sõlmimida kas seaduse või käsundi alusel, ja tegutseda kõigil muudel tegevusaladel, tingimusel et need tegevusalad ei ole vastuolus hobuste võiduajamiste kihlveokontoreid reguleerivate õigusnormidega ja et see tegevus ei toimu TFB otsese konkurendi eest.

19 TFB töökorra üldsätete kohaselt võib kihlveokontori käitaja, kellel on ainuõigus kihlvedusid sõlmida, alati keelduda kihlveo sõlmimisest kas täielikult või osaliselt, ilma et ta peaks keeldumist põhjendama. Lisaks võib kihlveo võitja oma võidu kätte saada üksnes selles kihlveokontoris, kus ta kihlveo sõlmis.

20 Tubakamüüja saab agenditasu, mis on kindlaks määratud protsendina registreeritud kihlveopanuste maksetest, millest on maha arvatud väljamakstud võidusummad. See agenditasu arvutatakse ja see makstakse välja igal kuul eraldi ametlikust kihlvedudega seotud tegevusest. Tubakamüüja ei esita TFB-le agenditasu saamiseks arvet.

21 Tubakamüüjate poolt väljastatud ja panuste tegijatele kihlveo kinnitusena jagatud kihlveosedelite pealmise poole pealdisesse on märgitud tubakamüüja nimi, äriregistri number ja käibemaksukohustuslase registreerimisnumber. Sedeli pealmisele poolele on lisaks pikisuunas, täpsemalt sedeli alläärele märgitud „Belgische Tiercé" ja „Tiercé belge" ning selle ülaäärele „Tiercé Franco Belge". Sedeli tagumisel poolel on järgmine tekst: „Kihlveos osalemisega kinnitab panuse tegija, et talle on teada ja et talle kohalduvad S.C. P.M.U. belge, S.A. Tiercé Franco-belge ja Bingoal kehtestatud eeskirjad".

22 Belgia maksuamet tuvastas 2000. aasta juulis tehtud maksukontrolli käigus, et tubakamüüjatele ajavahemikus 1. jaanuar 1997 kuni 31. detsember 2000 makstud agenditasudelt ei oldud tasutud käibemaksu. Leides, et tubakamüüjad tegutsevad TFB nimel ja et seega kuulub nende tegevus käibemaksuga maksustamisele, teatas maksuamet 2001. aasta novembris TFB-le, et tal tuleb nimetatud agenditasudelt täiendavalt käibemaksu maksta, millele on lisatud trahv ja viivis.

23 TFB esitas Liège'i esimese astme kohtule kaebuse ja palus sellel kohtul tuvastada, et vaidlusalused agenditasud ei kuulu käibemaksuga maksustamisele, väites, et tubakamüüjaid tuleb käibemaksu reguleerivate õigusnormide kohaldamisel pidada sellest maksust vabastatud teenuste osutamises osalevateks agentideks.

24 Nimetatud kohus rahuldas 20. septembril 2004 TFB kaebuse. Belgia riigi apellatsioonkaebust lahendades jättis Liège'i apellasioonikohus selle otsuse oma 5. oktoobri 2005. aasta kohtuotsusega tervikuna jõusse. Cour de cassation tühistas selle otsuse ja saatis asja lahendamiseks eelotsusetaotluse esitanud kohtule.

25 See kohus uuris esiteks TFB poolt tubakamüüjatega sõlmitud lepingut ja leidis, et selle lepingu sisu ja sellega seotud väliste tegurite koosmõjust tulenevalt olid tubakamüüjad võtnud TFB ees lepingulise kohustuse koguda ja registreerida kihlvedusid agendilepingu, mitte käsunduslepingu alusel. Lisaks märkis kohus, et käibemaksuseadustiku artikli 13 lõike 2 alusel on võimalik saada täielik vastus küsimusele, kas vahendaja tegutseb pigem käsundisaaja kui agendina. Kohus jõudis järeldusele, et tubakamüüjad osalesid agendilepingu alusel otse enda nimel sellise teenuse osutamises, mis koosneb TFB eest panuste registreerimises ja võitude väljamaksmises.

26 Teiseks soovis eelotsusetaotluse esitanud kohus teada saada, kas TFB poolt makstud agenditasu on käibemaksust vabastatud. Kuna Mons'i apellatsioonikohus leidis, et põhikohtuasja lahendamine sõltub liidu õiguse tõlgendamisest, otsustas ta menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas [kuuenda direktiivi] artikli 6 lõiget 4 ja artikli 13 B osa punkti f tuleb tõlgendada nii, et nende sätete alusel ei ole käibemaksust vabastatud teenused, mida osutab agent, kes osaleb teenuse osutamises enda nimel, kuid sellise käsundiandja eest, kes korraldab artikli 13 B osa punktis f nimetatud teenuste osutamist?"

Eelotsuse küsimus

27 Oma küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas kuuenda direktiivi artikli 6 lõiget 4 ja artikli 13 B osa punkti f tuleb tõlgendada nii, et nende sätetega on vastuolus see, kui käibemaksust on vabastatud sellise agendi teenused, kes osaleb teenuse osutamises enda nimel, kuid sellise käsundiandja eest, kes osutab artikli 13 B osa punktis f nimetatud teenuseid. Täpsemalt käsitleb eelotsuse küsimus sellise ettevõtjatevahelise suhte käibemaksuga maksustamist, kus ühe ettevõtja tegevusala on kihlvedude sõlmimine ja teine ettevõtja osaleb kihlvedude sõlmimisel enda nimel, kuid esimesena nimetatud ettevõtja eest.

28 Kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti f kohaselt on kihlveod, loteriid ja muud hasartmängud käibemaksust vabastatud vastavalt iga liikmesriigi kehtestatud tingimustele ja piiragutele.

29 See maksuvabastus põhineb praktilistel kaalutlustel, kuna hasartmängudega seotud tehingutele on keeruline käibemaksu kohaldada, mitte soovil tagada neile tegevustele käibemaksuvaldkonnas soodsam kohtlemine, nagu see on avalikes huvides osutatavate teatud sotsiaalsektori teenuste puhul (vt 13. juuli 2006. aasta otsus kohtuasjas C-89/05: United Utilities, EKL 2006, lk I-6813, punkt 23, ja 10. juuni 2010. aasta otsus kohtuasjas C-58/09: Leo-Libera, EKL 2010, lk I-5189, punkt 24).

30 Selles sättes nimetatud kihlveo tunnus on sõlmijatele võiduvõimaluste pakkumine ja vastutasuks nende võitude väljamaksmise riisiko võtmine (eespool viidatud kohtuotsus United Utilities, punkt 26).

31 Euroopa Kohus leidis, et telefonikihlvedude korraldaja huvides osutatav kõnekeskuse teenus, mis hõlmab panuste vastuvõtmist kihlvedude korraldaja nimel selle teenuse osutaja töötajate poolt, ei ole artikli 13 B osa punkti f tähenduses kihlveotehingu sõlmimine ja seega ei või sellele kohaldada nimetatud sättes ette nähtud käibemaksuvabastust (eespool viidatud kohtuotsus United Utilities, punkt 29).

32 Ent põhikohtuasi erineb paljus eespool viidatud kohtuotsuse United Utilities aluseks olnud kohtuasjast. Nimelt on tubakamüüjate tegevus esiteks erinev kõnekeskuse tegevusest, eeskätt selle poolest, et panuste tegijad tunnevad tubakamüüjaid, kes võivad keelduda kihlvedu sõlmimast, ilma et nad oleks kohustatud seda keeldumist põhjendama, ja neil on ka kohustus panuste tegijatele võidusummad välja maksta. Teiseks puudutas nimetatud kohtuotsuse aluseks olnud kohtuasi kihlveo panuste vastuvõtmist kihlvedude korraldaja nimel, samas kui põhikohtuasjas on konkreetselt arutusel sellise ettevõtja olukord, kes osaleb teenuste osutamises kihlvedude korraldaja eest, kuid nimetatud kihlvedude sõmimisel enda nimel.

33 See, et ettevõtja osaleb teenuste osutamises enda nimel, tähendab – vastupidi eespool viidatud kohtuotsuse United Utilities aluseks olnud olukorrale ja nagu on täpsustatud selle otsuse punktis 27 –, et õigussuhe ei teki mitte vahetult panuse tegija ja selle ettevõtja vahel, kelle eest kihlveo sõlminud ettevõtja tegusteb, vaid ühelt poolt kihlveo sõlminud ettevõtja ja panuse tegija vahel ning teiselt poolt viimati nimetatud ettevõtja ja esimesena nimetatud ettevõtja vahel.

34 Mis puudutab niisugust teenuse osutamises osalemist käibemaksuga maksustamisel, siis sätestab kuuenda direktiivi artikli 6 lõige 4, et kui enda nimel, kuid teise maksukohustuslase eest tegutsev maksukohustuslane osaleb teenuse osutamises, siis loetakse, et nimetatud teenuse on osutanud ja saanud tema ise.

35 Seega loob see säte hüpoteesi kahest identsest järjestikku osutatavast teenusest. Selle hüpoteesi kohaselt on ettevõtja, kes osaleb teenuse osutamises ja kelle puhul on tegemist agendiga, kõigepealt saanud kõnealuseid teenuseid ettevõtjalt, kelle eest ta tegutses ehk käsundiandjalt, enne kui ta seejärel ise osutab selle teenuse kliendile. Sellest järeldub, et agendi ja käsundiandja vahelises õigussuhtes on nende osad teenuse osutajana ja tellijana käibemaksuga maksustamisel vahetatud.

36 Kuna kuuenda direktiivi artikli 6 lõige 4 kuulub selle direktiivi V jakku „Maksustatavad tehingud" ja on sõnastatud üldsõnaliselt, sätestamata oma kohaldamisalale või ulatusele piiranguid, puudutab selle sättega loodud hüpotees ka kuuenda direktiiviga ette nähtud käibemaksuvabastusi. Seega kui teenus, mille osutamises komisjonär osaleb, on käibemaksust vabastatud, on see maksuvabastus kohaldatav ka agendi ja käsundiandja vahelises õigussuhtes.

37 See järeldus kehtib ka kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punktis f ette nähtud kihlvedude maksuvabastusele. Nimelt ei ole sellel maksuvabastusel teiste maksuvabastustega võreldes erisusi, mis õigustaks selle direktiivi artikli 6 lõike 4 kohaldamiala piiramist ja sellest kihlvedude väljaarvamist. Lisaks ei ole selle sätte kohaldamisel asjassepuutuv see, et kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkt f ei näe ette vahendusteenuste maksuvabastust, samas kui see maksuvabastus on sõnaselgelt sätestatud kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punktides a ja d.

38 Vastupidi sellele, mida väidab Belgia valitsus, ei ole neutraalse maksustamise põhimõttega vastuolus ka see, kui kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punktis f sätestatud käibemaksuvabastust kohaldatakse käsundiandja ja agendi vahelisele õigussuhtele, kuigi käsundiandja nimel ja tema eest tegutseva agendi tasule kohaldub käibemaks.

Nimelt, nagu tuleneb kuuenda direktiivi artikli 6 lõikest 4, näeb see säte ise ette erieeskirjad teenustele, mida osutab agent, kes tegutseb enda nimel, kuid teise maksukohustuslase eest, mis erinevad eeskirjadest, mis kuuluvad kohaldamisele sellise agendi poolt osutatavatele teenustele, kes tegutseb teise maksukohustuslase nimel ja tema eest.

39 Mis puudutab Belgia valitsuse poolt tõstatatud küsimust, kas põhikohtuasjas tegutsevad tubakamüüjad kihlvedude sõlmimisel tegelikult enda nimel kuuenda direktiivi artikli 6 lõike 4 tähenduses, siis tuleb märkida, et see küsimus, mis kordab nimetatud lõike sõnastust, põhineb eeldusel, et nimetatud tubakamüüjad kuuluvad selle lõike kohaldamisalasse.

40 ELTL artikli 267 kohases menetluses on sellise siseriikliku kohtu pädevuses, kelle poole on pöördutud kuuenda direktiivi artikli 6 lõike 4 kohaldamise vaidluses, uurida, kas kõigi antud asja asjaolude, eeskätt asjassepuutuva ettevõtja poolt klientide ees võetud lepinguliste kohustuste iseloomu tõttu on kõnealune tingimus täidetud või mitte (vt kuuenda direktiivi artikli 26 kohta 12. novembri 1992. aasta otsus kohtuasjas C-163/91: Van Ginkel, EKL 1992, lk I-5723, punkt 21, ja 13. oktoobri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-200/04: ISt, EKL 2005, lk I-8691, punkt 19 ja 20).

41 Kuna Euroopa Kohtul palutakse anda siseriiklikule kohtule tarvilik vastus, siis on ta pädev andma põhikohtuasja toimikust ning esitatud kirjalikest ja suulistest märkustest tuletatud juhiseid, mis võimaldavad siseriiklikul kohtul asja lahendada (vt 11. detsembri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-438/05: International Transport Workers' Federation ja Finnish Seamen's Union, EKL 2007, lk I-10779, punkt 85, ja 13. aprilli 2010. aasta otsus kohtuasjas C-73/08: Bressol jt, EKL 2010, lk I-2735, punkt 65).

42 Mis puudutab põhikohtuasjas arutusel olevat tubakamüüjate tegevust, siis tuleb rõhutada, et kuigi seda, kas täidetud on kuuenda direktiivi artikli 6 lõikes 4 sätestatud tingimus, et maksukohustuslane tegutseb enda nimel, kuid teise maksukohustuslase eest, tuleb analüüsida asjaomaste lepinguliste suhete alusel, nagu tuleneb käesoleva otsuse punktist 40, peab eelotsusetaotluse esitanud kohus siiski selle direktiiviga kehtestatud ühise käibemaksusüsteemi nõuetekohaseks toimimiseks konkreetselt kontrollima kõigi käesoleva kohtuasja asjaolude alusel seda, kas tubakamüüjad tegutsevad kihlvedude sõlmimisel tegelikult enda nimel.

43 Eeltooduga seoses tuleb arvesse võtta eeskätt seda, kas nende tegevusalal tegutsedes on vaja ametiasutuse luba selleks, et tubakamüüjate väljastatud kihlveosedelitele on märgitud TFB nimi, et kihlveosedelil oleva märke kohaselt nõustuvad kliendid sellega, et neile kohalduvad kõnealuse ettevõtja kehtestatud eeskirjad, et tubakamüüjate poolt kasutatav maineväärtus kannab nimetatud ettevõtja nime ja kuulub temale, ja seda, kas tubakamüüjad tegutsesid enne põhikohtuasja asjaolude asetleidmist agendina või mitte. Seevastu ei ole selle kindlakstegemisel, kas tubakamüüjad tegutsesid enda nimel või mitte, asjassepuutuv see, et on olemas siseriiklik õigusnorm, mis laiendab kuuenda direktiivi artikli 6 lõike 4 hüpoteesi kriteeriume väljapoole nimetatud sättes ette nähtud ulatust. Nimelt, kui täidetud ei ole üksnes kuuenda direktiivi artikli 6 lõikest 4 tulenevad tingimused, ei kuulu selle direktiivi artikli 13 B osa punktis f sätestatud kihlvedusid käsitlev maksuvabastus põhikohtuasjas kohaldamisele.

44 Kõiki eespool toodud kaalutlusi arvesse võttes tuleb esitatud küsimusele vastata, et kuuenda direktiivi artikli 6 lõiget 4 ja artikli 13 B osa punkti f tuleb tõlgendada nii, et kui ettevõtja osaleb direktiivi artikli 13 B osa punktis f sätestatud maksuvabastuse kohaldamisalasse kuuluvate kihlvedude sõlmimisel enda nimel, kuid sellise ettevõtja eest, kelle tegevusala on kihlvedude sõlmimine, osutab viimati nimetatud ettevõtja artikli 6 lõike 4 kohaselt esimesena nimetatud ettevõtjale kõnealusesse maksuvabastuse kohaldamisalasse kuuluvat teenust.

Kohtukulud

45 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (seitsmes koda) otsustab:

Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas artikli 6 lõiget 4 ja artikli 13 B osa punkti f tuleb tõlgendada nii, et kui ettevõtja osaleb direktiivi artikli 13 B osa punktis f sätestatud maksuvabastuse kohaldamisalasse kuuluvate kihlvedude sõlmimisel enda nimel, kuid sellise ettevõtja eest, kelle tegevusala on kihlvedude sõlmimine, osutab viimati nimetatud ettevõtja artikli 6 lõike 4 kohaselt esimesena nimetatud ettevõtjale kõnealusese maksuvabastuse kohaldamisalasse kuuluvat teenust.

Allkirjad